

Gởi anh Đoàn Thuận một vài cảm xúc khi tình cờ đọc được bài thơ của Thanh Hương đăng trên Blog của anh. Mình mê bài thơ này lắm.

GỞI NGƯỜI

Tôi gởi cho người nửa đóa hoa
nửa kia tôi cất để khi già
nhìn hoa nhớ lại hồn năm cũ
và tưởng đến người xa rất xa

Tôi gởi cho người nửa mảnh gương
nửa kia tôi cất để đêm trường
soi gương ngóng lại từng nhân ảnh
nơi tháng năm nào thuở nhớ thương

Tôi gởi cho người nửa chiếc khăn
nửa kia tôi cất để khi nằm
trong quan tài đỡ hồn hoang lạnh
nửa tấm khăn dành thay gối chăn

Tôi gởi cho người nửa giấc mơ
nửa kia tôi cất để mong chờ
lỡ khi người có về trong mộng
mộng sẽ êm đềm hơn cả mơ

Trần Thanh Hương

Thật ra thì mình rất ngại phê bình, nhất là phê bình về một khúc nhạc hay, một câu thơ tuyệt vời hay một sắc đẹp khuynh quốc khuynh thành. Vì mỗi người mỗi ý, mỗi người có cái thẩm mỹ cá nhân riêng của họ.

Khi bàn về cái đẹp trong nghệ thuật, Aristote đã đưa ra khái niệm "Trật tự". Theo ông cái Đẹp là sự sắp xếp, cấu trúc của một thế giới được hình dung ra dưới mặt tốt nhất của nó. *Đó không phải là việc nhìn thấy cái đang có, mà là phải nhìn thấy những cái lẽ ra phải có* - tức là phải có một trật tự, một cấu trúc tối ưu nhất trong các tác phẩm nghệ thuật được sáng tạo ra.

Trong bài thơ "Gởi người", mình đã nhận thấy cái đẹp đó.

Cái đẹp khi nói đến một “nửa”- Ma moitié. Một nửa là người vợ, người chồng, người yêu, hay nói cách khác, sự sống không thể có cái một nửa mà phải là sự hợp lại của hai cái “nửa”, để thành một.

Cái đẹp thứ hai là Ý ĐẸP. Dem một nửa này để gán ghép, để ráp với một nửa kia thành MỘT, tức là thành cái trọn vẹn, cái hoàn chỉnh.

Cái đẹp thứ ba là CẤU TRÚC ĐẸP. Nhà thơ đã phân chia bốn cái “nửa” :

nửa đóa hoa;

nửa mảnh gương;

nửa chiếc khăn;

nửa giấc mơ

rồi sau đó kết hợp lại thành bốn cái MỘT tuyệt vời.

Bài thơ này khiến ta nhớ nhiều hơn đến

“Vàng trắng ai xẻ làm đôi

Nửa in gói chiếc nửa soi dặm trường”.

Nửa đóa hoa, nửa đóa hoa gì đây, có phải là HOA KHỔ ĐAU chăng, có phải là tình yêu nửa chừng gãy gánh chẳng. Làm sao để giải phẫu xén cắt vật lý để xem phải xén ngang hay xén dọc. Ôi, hoa đau khổ cho dù khổ đau một hay khổ đau một nửa, thì cũng vậy mà thôi. Làm sao để có thể nói rằng tôi đang đau khổ một phần tư, một phần năm đây. Chỉ là để dành lại chút vẩn vương khổ đau xưa để nhớ để thương một người ở xa, rất xa.

Nửa mảnh gương, bởi vì một mảnh gương trọn vẹn đã từng ghi bóng hình hai người kề cận nhau, hôn nhau, âu yếm nhau. Và nửa mảnh gương, có phải là chỉ còn lại người lẻ bóng, soi lại và ngóng trông “từng nhân ảnh, nơi tháng năm nào thuở nhớ thương”.

Nửa chiếc khăn kia, từ một chiếc khăn toàn bích, ghi lại nỗi lạnh lẽo, nỗi ấm áp được xẻ chia, hương của chàng, hương của nàng. Gói lại để dành lấy hương xưa và cũng nói lên tình yêu sẽ mãi tồn tại, mãi tồn thức cho đến cuối đoạn hồng trần. Trong quan tài hoang lạnh.

Nửa giấc mơ. “Tôi gởi cho người nửa giấc mơ”, đó có phải là nửa phần giấc mơ đau khổ từ cuộc chia ly. “Nửa kia tôi cất để mong chờ”.. giây phút tái ngộ, tái sum họp. Và thi nhân sẽ được hưởng một giấc mơ toàn bích : ”mộng sẽ êm đềm hơn cả mơ”.

VÕ HIẾU NGHĨA
15*08*2011